

Publicerad 2006-07-11 01:45 av SocialPsychoFreak

Handlar om mig och Ponkie...den så kallade döden är vi båda...men ändå ingen av oss....jag vet ni fattar inte

Ditt Och Mitt Döden

Jag ser dig gå där

Där i skogen

I den vackra skogen

Som bara du och jag har tillträde till

Där kan vi vara hur fejkade och elaka vi vill

För vi äger den skogen

Men när vi är där är vi glada och rädda

Glada för att vi är tillsammans

Rädda för att man lätt går vilse

Och för att skogen ska försvinna

För skogen finns bara i våran fantasi

Och när vi blir rädda

Så kommer vi tillbaka till verkligheten

Där står de och skrattar åt oss

För att vi somnat under lektionen

Varje dag ser jag skogen

Och varje dag försvinner den

Jag är alltid lika rädd att den inte ska komma tillbaka

För om den inte gör det så är jag förlorad

I denna läskiga verklighet

Kankse jag tar mitt liv då

Men vi får väll hoppas att det inte sker

För just nu vill jag inte det

För jag lever i skogen nu

Den är din och min

Träden och stigarna är dina

Och blommorna och ängarna mina...

Vi leker älvor och ler

Vi bara ler

Och skrattar lite då och då

För vi äger den skogen(makt)...

Du och jag döden

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren SocialPsychoFreak med Poeter.se id #5168 innehar upphovsrätten